

Прѣдъ турци глава да скланя,
Сиромашко тѣгло да гледа!
Кажи имъ, майко, да помнятъ,
Да помнятъ, мене да търсятъ:
Бѣло ми мѣсо по скали,
По скали и по орляци,
Черни ми кърви въ земята,
Въ земята, майко, черната!
Дано ми наидатъ пушката,
Пушката, майко, сабята
И дѣто срѣщнатъ душманинъ
Съсъ куршумъ да го подзравятъ,
А пакъ съсъ сабя помилватъ . . .
Ако ли, майко, не можешъ
Отъ милость и туй да сторишъ,
То га се сбератъ моитѣ
Прѣдъ нази, майко, на хоро
И дойджтъ моитѣ вржстници
И скърбно либе съ другарки,
Ти излѣзъ, майко, послушай
Съсъ мойтѣ братя невржстни
Моята пѣсенъ юнашка —
Защо и какъ съмъ загинжлъ,
И какви думи издумалъ
Прѣдъ смъртъта и прѣдъ дружина.
Тажно щешъ, майко, да гледашъ...
Ти на туй хоро весело,
И като срѣщнешъ погледътъ
На мойто либе хубаво,
Дълбоко ще ми въздхнатъ
Двѣ сърдца мили за мене —